

اولف اکمن

خداوند
خدایی نیکوست

خداوند
خدایی نیکوست

اولف اکمن

- ۴ -۱ خداوند پدر شماسست
- ۱۱ -۲ خداوند با شماسست
- ۱۷ -۳ عهد و نیکویی خدا با شماسست
- ۲۳ -۴ خداوند شما را دوست دارد
- ۲۸ -۵ خداوند شبان نیکوی شماسست

خداوند پدر شماست

خواست خداوند است در اعماق وجودتان اینرا بر شما مکشوف سازد که هرگز شما را رها نخواهد کرد و همواره نسبت به شما وفادار خواهد ماند زیرا خداوند ذاتاً نیکوست. کلام خدا در یعقوب ۱:۷ به ما چنین می گوید «هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالاست». هیچ چیز شریری از خداوند صادر نمیگردد بلکه تماماً نیکویی است شما لازم دارید که در این راستی مکاشفه ای قلبی داشته باشید، یعنی اعتقادی که فراتر از تصور ذهنی شما است. نیکویی خدا می بایست حقیقتی محض برای شما باشد تا آنکه بیش از هر چیزی بدانید که خدا نیکوست.

شما از خود نمی توانید معجزه ای انجام بدهید لیکن خداوند قادر است. خداوند از شما نمی خواهد که کامل و بی نقص باشید بلکه فقط می خواهد که به او اعتماد نمائید. اجباری وجود ندارد که روحانیت خود را به خدا ثابت کنید و یا او را متقاعد نمائید که برای شفاعت و یا موعظه استعداد فوق العاده ای دارید. لازم نیست که چیزی را به خداوند ثابت کنید؛ نجات پاداش اعمال شریعت نیست بلکه نتیجه فیض و رحمت خداست. نجات زمانی اعطا می شود که اقرار می کنید: «خداوند من نمی توانم لیکن تو قادر هستی، من نمی فهمم ولی تو فهمی، من نمیتوانم از عهده این کار بر بیایم ولی تو می توانی».

هر گاه شخصی از خود و یا توانایی های جسمانی خود مأیوس می شود آنگاه یا خود را می بازد و یا نجات می یابد، یا از زندگی دست کشیده و عقب نشینی مینماید و یا آنکه تصمیم می گیرد برای زندگی خود ارزش

قائل شده و با تمامی دل به خداوند ایمان بیاورد. ولی پیش از آنکه اشخاص به این نقطه برسند باید از آن تکبر پنهانی که کاملاً بر جسم متکی است دست کشند. انسانها بیشتر به دانش، موفقیت ها، حساب بانکی و یا روابط خود متکی هستند. بعضی دیگر اعتماد خود را بر تجربیات و یا حتی معلومات کتاب مقدسی خود قرار می دهند؛ لیکن خداوند میخواهد که شما به هیچ چیز و هیچ کس جز عیسا ناصری توکل نکنید.

بسیار ساده است

غرور و ناامیدی، دو چاه عمیق در زندگی ایماندار به شمار می روند که در واقع نتیجه همین امر می باشند، یعنی توکل کردن بر چیزی غیر از خدا. غرور گمان میبرد که همه چیز را به تنهایی قادر است انجام بدهد، نومیدی تصور می کند که هیچ چیز فایده ندارد چونکه همیشه احساس ناکفایتی و ضعف می کند. از این دو حفره بیرون بجھید و در عوض ایمان داشته باشید. به خداوند توکل کنید و او را اطاعت نمائید و از آسمان برکات بر شما خواهند ریخت.

کسانی که در حین کشمکش با نومیدی و دلسردی تسلیم می شوند آنانی هستند که بر ایشان نیکویی خداوند مکشوف نگشته است. در ابتدا باید بفهمید که «نیکویی خداوند» به چه معناست. مفهوم آن این است که خداوند صد در صد نیکوست و جمیع نیکویی ها از اوست. دشمن نمی خواهد شما به این حقیقت پی ببرید، به همین خاطر مدام تیرهای آتشین خود را به این حوزه از زندگی شما شلیک می کند. کشف نیکویی خداوند به طرز باور نکردنی سهل و ساده است. در واقع به حدی ساده

است که ما اغلب بی توجه از کنار آن میگذریم. یکی از اساسی ترین امور در زندگی را بطه ای است که یک فرزند با پدر خود دارد. شاید رابطه شما با پدر جسمانی تان چندان شفاف نباشد، ولی می توانید با پدر آسمانی خود رابطه ای فوق العاده داشته باشید. هر گاه به این حقیقت پی ببرید زندگی شما کاملاً دگرگون شده و آن حس عمیق امنیت را که خداوند برای شما در نظر گرفته تجربه خواهید کرد.

اجازه ندهید چیزی باعث سلب اعتمادتان نسبت به

خداوند شود

وقتی که نجات یافتید چه اتفاقی رخ داد؟ یکی از اتفاقاتی که رخ داد این بود که شما روح را یافتید که در رومیان ۸:۱۵ با این عبارت معرفی شده است: «روح پسر خواندگی» شما یک رساله الاهیاتی و یا کتابچه ای که پیرامون مکتب و عقیده خاصی باشد نیافتید بلکه روح القدس را که بوسیله او «با و پدر» فریاد می زنیم. اجازه ندهید چیزی باعث سست شدن اعتمادتان بر پدر آسمانی بشود. اگر احساس می کنید که از جانب پدر جسمانی تان کوتاهی در حق شما صورت گرفته است او را ببخشید هیچ پدری وجود ندارد که کاملاً به تمام خواسته های فرزندانش پاسخگو بوده باشد. هیچ پدر جسمانی کامل نیست و البته فرزندانش نیز در این زمینه دارای معایبی هستند. انسانها در توجیه خود و پاک کردن گناهان خود و پر رنگ کردن گناهان دیگران، خبره هستند. مگذارید که دشمن بین شما و خداوند تفرقه بیندازد.

خداوند دشمن شما نیست، او دوست شماست. خداوند منشأ تمام امور زندگی شما می باشد؛ مزبور ۷۳:۲۵ به ما میگوید که هر گاه خدا را داریم

هیچ چیز را در زمین نمی خواهیم. داوود در خدمتی که به عنوان پادشاه انجام می داد بسیار مقتدر بود زیرا که رابطه ای عمیق و بنیادین با خداوند داشت. خداوند تنها منشا عدالت، حکمت و پیروزی داوود بود. خداوند تمام آنچه‌ی است که شما در اختیار دارید و خود او برای تمام نیازهای شما کفایت می کند.

شاید در زندگی خود دچار بحران اعتماد هستید، بحرانی که میان شما و همکارانتان و یا عضو دیگری از کلیسای شما و یا با همسران دارید. شما در تلاش هستید که مهربان بوده و شخص مقابل را درک کنید ولی مخاطب شما چیزی می گوید و بدان عمل نمی کند و ای امر باعث ناخشنودی شما می‌گردد.

به همین صورت شیر سعی میکند که اعتماد شما را از خداوند سلب نماید. دشمن می خواهد که شما از دست خدا عصبانی، آزرده خاطر و مأیوس و نومید شوید و رفتار تلخی در برابر خدا نشان بدهید. و دلیل کافی را در اختیار شما قرار می دهد تا شما را به این نقطه برساند. متأسفانه در میان هزاران هزار ایماندار این امر رواج دارد همه ما نیز در زندگی ضربه میخوریم ولی بدان معنا نیست که دلسرد شده و گمان بریم که روزگار ناعادلانه با ما رفتار می کند اموری که در زندگی شما رخ میدهند نبایستی اعتماد شما را در خداوند تضعیف نمایند. اغلب مسیحیان به طور غیر علنی از خداوند مأیوس بوده و معترض هستند، از اینرو کلام خدا صریحاً اعلام میکند « ای برادران عزیز من گمراه مشوید هر بخشنده‌ی نیکو و هر بخشش کامل از بالاست و نازل می شود از پدر نورها که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست.» (یعقوب ۱: ۱۶-۱۷)

کلام خدا همیشه راست است

خداوند را حمد بگوئید زیرا که او نیکوست و رحمت او باقی است تا ابد الابد. (مزمور ۱۰۷:۱) چنین اعترافاتی را میتوان در سرتاسر کتاب مقدس پیدا کرد فیض و رحمت و نیکویی و وفاداری خدا تا ابد الابد باقی است. در طی قرون متمادی تیرهای آتشین دشمن به سوی این حقیقت شلیک شده اند در طول تاریخ ابلیس اشخاصی را به کار گرفته است که با چند نکته جزئی از ایمان موافق هستند ولی قلباً به نیکویی خدا مردد هستند. این افراد آشکارا چنین حسی را بروز نمیدهند، ولی همچون اندکی خمیر مایه که آماده است تا تمام خمیر را ترش کند. این نوع نگرش در افکار آنها پنهان است اجباری وجود ندارد که شما نیز چنین باشید.

شاید وقایع ناگواری برایتان پیش آمده است ولی در هر صورت کلام خدا صحت دارد؛ شاید تجربیات اسفباری را پشت سر گذاشته اید ولی خداوند همچنان نیکوست هر اندازه هم که گذشته شمتیره باشد باز خداوند نیکوست.

خداوند، فیض، سلاح ها، وعده ها و برکات خود را به ما بخشیده و روح القدس را به ما داده است تا زندگی پیروزمندانه ای داشته باشیم و برکات او را دریافت کنیم. اگر هنوز هم در قسمت هایی از زندگی خود غلبه نیافته اید نقاط ضعف خود را به حساب خدا نگذارید و با ضعف های خود سکویی به جهت متهم نمودن خدا مسازید، خدایی که می خواهد شما را نجات بخشد، شما را یاری کرده و تقویت نماید و در همان قسمت ها شما را پیروز گرداند.

علی رغم تمام اتفاقات خدا نیکوست.

زمانی که همه امور زندگی به خوبی به پیش می روند و مشکلی وجود ندارد عمق رابطه شما با خداوند مشخص نمی شود. این رابطه زمانی معنا می یابد که مسائلی بر علیه شما رخ می دهند. حبقوق نبی چنین می گوید: «لیکن من در خداوند شادمان خواهم شد و در خدای نجات خویش وجد خواهم نمود» (حبقوق ۳: ۱۸) هر گاه نیکویی خدا برای شما در زندگی مکشوف می گردد شما قائم و قانع می شوید بدترین عملی که می توانید در حین مشکلات انجام دهید، ترک اعتمادتان و همه‌مه کردن و گفتن آنست که «خداوند باعث شکست من شده است» و «فورا» با گامهای مستحکم به دنیا باز گردید. با این عمل خود نشان خواهید داد که دلتان همیشه به کجا بسته بوده است. بعلاوه نجات شما نیز زیر سوال می رود زیرا علاقه بسیار اندکی به خدا نشان می دهید، شاید شما از نو مولود گشته باشید ولی آیا تسلیم اراده خدا شده اید و یا اراده خودتان؟ مؤثرترین روشی که اشخاص را به سوی توبه می کشاند دریافت مکاشفه ای از نیکویی خداست. رومیان ۴: ۲ این حقیقت را به خوبی روشن می سازد. مهربانی خدا تو را به توبه می کشد و این نیکویی با ارزش ترین چیزی است که شما در زندگی خود دارید کافی است که یکبار آنرا بچشید و دیگر رخدادهای آینده هیچ تاثیری بر شما نخواهد گذاشت. خداوند شما را دوست دارد و تا لحظه آخر از شما پشتیبانی می کند این بدان معنا نیست که شما بی تفاوت شده و دعا را متوقف سازید خیر بلکه منظور آن است که حتی اگر شرایط و رخدادها چندان بر وفق مرادتان بنظر نیامد بدانید که خداوند نزد شماست. هیچوقت تسلیم مشوید، همچنین از افراد دیگر نیز شکایت نکنید؛ رنجیده خاطر مشوید و از

ساعت هانشستن پای تلویزیون بپرهیزید. شما روح القدس را دارید و عیسا را دوست می دارید و در حال سلوک با خداوند در طول مسیر زندگی خود هستید.

خداوند با شماست

پس به این چیزها چه می‌گوییم هر گاه خدا با ماست کیست به ضد ما؟ او که پسر خود را دریغ نداشت بلکه او را در راه جمیع ما تسلیم نمود چگونه با وی همه چیز را به ما نخواهد بخشید؟ (رومیان ۸: ۳۱-۳۲)

خداوند خیلی بیشتر از آنچه که تصورش را بتوانید بکنید و یا در تمام عمر خود بتوانید به چنگ بیاورید، به شما بخشیده است. آسمان به روی شما باز میباشد و خدا کاملاً خودش را وقف شما کرده است.

به عقیده بعضی از اشخاص خداوند بی‌میل و غیر قابل پیش‌بینی است، در حالی که چنینی نیست خدا مشتاق است و اشتیاق او جزئی از طبیعت و شخصیت اوست. هرگاه شخصیت پدر را بشناسید زندگی به نهری پر از سرور تبدیل می‌شود شما پیروزی‌هایی کسب کرده احساس امنیت می‌کنید و جسور گشته در ایمان افزوده می‌گردید، از همه مهمتر شما می‌دانید که او هرگز شما را ناامید نخواهد نمود.

بعضی اشخاص رویکرد غلطی در برابر خدا دارند هرگاه دعا میکنند مطمئن نیستند که آیا خداوند به دعای آنها پاسخ خواهد داد یا خیر؟ به عوض آنها گمان می‌برند که خداوند به آنها پس‌گردنی زده هیچ استفاده‌ای از آنها نخواهد کرد، ولی چنین نگرشی تنها مانع ورود آنها به حضور قدوس خدا خواهد گشت. اگر می‌خواهید به خدا تقرب بجویید باید چنین طرز فکری را دور بیندازید.

وفادار همیشگی

کیست که به برگزیدگان خدا مدعی شود آیا خدا عادل کننده است؟ کیست که بر ایشان فتوا دهد؟ آیا مسیح که مرد بلکه نیز برخواست آنکه به دست راست خدا هم هست و ما را نیز شفاعت میکند؟ مسیحیان بیشماری بر سر شخصیت واقعی خدا سر در گم بوده و در نتیجه در زیر ابری از اتهامات به این طرف و آنطرف می روند. آنها بر این تصور اند که خداوند هیچ علاقه ای بدانها نداشته و مایل نیست که کاری برای آنها انجام دهد، ولی خدایی که در کتاب مقدس معرفی شده چنین خدایی نیست. خدای کتاب مقدس می خواهد که شما در امنیت بسر برده، خوشحال و راضی و پر از ایمان باشید. او میل دارد که شما به او توکل نموده و از او انتظار داشته باشید. اگر شما ایماندار هستید باید به خداوند ایمان داشته باشید.

خالق آسمان و زمین یقیناً قادر است که شما را مدد کند. بله خدا نیکوست او با شماست و مایل است که به شما کمک کند هرگاه خداوند افراد دیگر را برکت دهد، نگران و حسود مباشید، همه ما نزد خدا محبوب هستیم و او با همه ما مهربان است. در مثال دو پسر در لوقا ۱۵: ۲۵-۳۲ عیسا به ما نشان می دهد که پسر بزرگ تر از داشتن رابطه حقیقی با پدر هیچ اطلاعی نداشت ولی در حس وظیفه مذهبی بود ولی نمیدانست که چگونه توجه اش را از خویشتن دور کرده و برای پدرش زیست نماید.

خداوند برکاتش را به ما بخشیده است تا ما بتوانیم با زندگی خود مایه برکت دیگران باشیم. هرگاه چنین می کنیم پی می بریم که خداوند همیشه امین است تنها اموری که قادرند ما را از وفاداری خداوند جدا کنند گناهان ما هستند هر چه زودتر این نوع گناهان را ترک کنید.

خداوند هرچه سریعتر با شما صلح خواهد کرد و خیلی زود متوجه خواهید شد که همیشه و هر روز می توان بر خداوند اتکا نمود.

خداوند خواهان بیداری واقعی است

هیچ کس هیچ بهانه ای برای ناامید شدن و آزرده خاطر شدن در حضور خدا ندارد. خدا نیکوست در هر شرایطی می توانید بگویید: «خداوندا متشکرم که تو تا این حد نیکو هستی و رحمت تو باقی است تا ابد الابد». ولی در یعقوب ۷:۴ می خوانیم که شما باید خودتان را فروتن سازید پس خدا را اطاعت نمایید و با ابلیس مقاومت کنید تا از شما بگریزد.

ما اغلب این آیه را به طرز اشتباهی خوانده ایم. زیرا به این نکته بیشتر توجه کرده ایم که اگر با ابلیس مقاومت کنیم از ما خواهد گریخت. ولی طبق کلام خدا ابتدا باید خود را در برابر خدا فروتن سازیم و سپس خدا را اطاعت نماییم نگاه نوبت به مقاومت ابلیس می رسد.

در آینده در آنچه که مردم امروز آنرا نوسازی می خوانند شاهد دو شعبه رود خواهیم بود. یک دسته از افراد کسانی هستند که به طلبیدن روی خدا ادامه داده و در خداوند شادمان می شوند و گروه دوم که میگویند به بلوغ روحانی رسیده اند و سکوت اختیار می کنند. دسته اخیر هم مشکل جهان شده اند و در زندگی خود سری نهفته دارند که همان لغزش مستوری است که ایشان آنرا نوسازی می نامند.

ولی خواسته خداوند چیزی بیش از این اصطلاح نوسازی و برگزاری جلسات پر تب و تاب کلیسایی است. خداوند خواهان بیداری روحانی واقعی است شریر در این هنگام هر چه بیشتر از شما نفرت خواهد یافت و جهان نیز بر صورت شما تف خواهد انداخت که بی سابقه خواهد بود در

حالی که فشارها اوج گرفته و جاده باریک می شود آشوبی را در درون خود تجربه خواهید نمود ولی در تمام این مدت شما متحمل تبدیل و نوسازی در درون خود گشته و هر چه بیشتر از گذشته برای خداوند مفید واقع میشوید. بعضی از افراد شما را دوست خواهند داشت و بعضی دیگر از شما نفرت خواهند گرفت. مسیحیت در هر زمینه ای بنیادینه تر خواهد گشت. بسیاری عادل باقی خواهند ماند در حالی که دیگران لغزش خورده دور خواهند شد. ولی شما دیگر دلواپس آنها نخواهد بود زیرا می دانید که خداوند کار خود را به پایان خواهد رساند و شما یکی از افرادی هستید که با تمام دل خود در انجام این کار با خداوند همکاری مینمایید. روح القدس بر روی شما کار کرده و اموری را از زندگی شما حذف می کند و البته این عمل ملال آور نیز هست شما بتدریج شادتر و آزادتر شده و هر چه بیشتر از گذشته خود را وقف خداوند می نمائید.

خدا را شکر بخاطر نیکویی اش

لیکن من در خداوند شادمان خواهم شد و در خدای نجات خویش وجد خواهم نمود بیهوه خداوند قوت من است و پاهایم را مثل پاهای آهو می گرداند و مرا بر مکانهای بلندم خرامان خواهد ساخت. (حقوق ۳: ۱۸-۱۹)

خداوند مایل است که شما در او ایمن و خوشحال و راضی و مطمئن باشید. خداوند می خواهد که شما سرتان را بالا بگیرید نه با تکبر، بلکه با اعتماد بر این حقیقت که خداوند از شما محافظت و مراقبت کرده و شما را یاری داده و نیازهایتان را بر آورده می سازد. اغلب ممکن است از خودتان دلسرد و نومید گردید، ولی این نشانه خوبی است چون هرگاه از خودتان

چشم بر می دارید آنگاه عیسا را می یابید که انتظار شما را می کشد. آنگاه او فرصت می یابد تا دست یاری به سوی شما دراز کند.

شما باید بیاموزید که در خداوند شاد باشید، تحت هر شرایطی او را تسبیح بخوانید و برای لذت بردن از حضور خداوند وقتی را تخصیص بدهید. فراموش نکنید که شکر گزار او باشید زیرا نیکوست و رحمت او باقی است تا ابد الابد. اگر این حقیقت تا اعماق قلبتان فرو برود درزندگی شما شادی بیشتری بروز خواهد کرد. البته از مشکلات شما چیزی کم نخواهد شد لیکن بر پیروزی هایتان افزوده خواهد گشت.

اگر بیاموزید که خدا را پرستش کرده و هر روزه در این مکاشفه زیست نمائید که خداوند منشأ تمام نیکویی هاست، به مکان آرامی وارد خواهید شد.

آنگاه نه فقط زمانی که خداوند پاسخ شما را داده باشد بلکه حتی پیش از آنکه شاهد واکنشی از جانب خداوند باشید، خدا را حمد خواهید گفت: « خدا را شکر زیرا او نیکوست و رحمت او باقی است تا ابد الابد. خدا را شکر بخاطر محبت عظیمش که از آسمان برای شخص شما جاری است».

آیا مسائلی وجود دارند؟ نیکویی خدا آنها را حل می کند

زمانی که موسی در پای کوه حرمون ایستاده بود جمعیتی همراه او بودند که همه از مصر بیرون آمده بودند او بزودی دریافت که مصر هنوز از دل افراد بیرون نیامده است. آنها همه مهمه کرده عارض گشته، بدو گفتند که می خواهند به بردگی در مصر باز گردند. موسی ناگهان متوجه شد که وظایف او از یک مبشر پر قدرت به یک شبان تغییر کرده است. لیکن بار وظایف جدیدش خیلی زود بر دوش او سنگینی کردند. در این هنگام

خداوند به موسی چنین می گوید که حضور من همراه تو خواهد بود. موسی با اشتیاق فراوان پاسخ می دهد «عالی است لیکن جلال خود را به من بنما». خروج ۳۳ در ادامه توضیح می دهد که نیکویی خداوند چگونه پیش روی موسی عبور کرده شرایط را پاکسازی کرده و جو حاکم را دگرگون می سازد. ناگهان تمام مسائل موسی حل شدند.

آیا هیچ می دانستید که خداوند نیز حاجاتی دارد؟ خداوند احتیاج دارد که جلال خود را مکشوف سازد! او احتیاج دارد که شما محبت او را دریافت کنید و در عوض او را محبت نمائید. اگر می خواهید با خداوند به راه خود ادامه بدهید می بایست این مسأله را درک کنید. شما به مکاشفه ای از خداوند نیاز دارید؛ خدایی که می گوید تمام نیکویی خود را از پیش روی تو خواهم گذرانید، نیکویی من تو را به توبه خواهد کشاند آنگاه مابقی عمر خود را در عقب من خواهی آمد و خواهی گفت «خداوندا سپاسگزارم تو بسیار نیکویی و به راستی که رحمت تو تا هزاران نسل باقی است».

عهد و نیکویی خدا با شماست

لاکن الان او خدمت نیکوتر یافته است به مقداری که متوسط عهد نیکوتر نیز هست که بر وعده های نیکوتر مرتب است...

بلکه به خون خود یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدیة ابدی را یافت زیرا هرگاه خون بزها و گاوان و خاکستر گوساله چون بر آلودگان پاشیده می شد تا به طهارت جسمی مقدس می سازد پس آیا چند مرتبه زیاده خون عیسا که به روح ازلی خویشان را بی عیب به خدا گذرانید ضمیر شما را از اعمال مرده طاهر نخواهد ساخت تا خدای زنده را خدمت نمائید؟ و از این جهت او متوسط عهد تازه ای است تا چون موت برای کفاره و تقصیرات عهد اول بوقوع آمد خواننده شدگان وعده میراث ابدی را بیابند. (عبرانیان ۸: ۶ و ۹: ۱۲-۱۵)

خداوند از شما می خواهد که این واقعیت را درک کنید، شکرگزار بوده و مدعی این باشید که در این عهد با مسیح سهیم می باشید. خداوند میل دارد که شما عمق، طول و درازای نیکویی پایدار او را بشناسید، زیرا که خداوند خود را خدایی می خواند که «عهد را نگاه می دارد» شاید شما از قبل با این کلمات آشنا نبوده باشید ولی روح القدس قصد دارد که تا حقیقت این امر را بر انسانیت درونی تان مکشوف سازد.

خدا نیکوست، زیرا او خدای عهد نگهداری است هرگز شک نکرده و تصمیم خود را عوض نمی کند. اگر این حقیقت را کشف کنید و رو حتان به روی این پیغام باز باشد از حالت خود محوری به خدا محوری تغییر جهت خواهید داد به عوض آنکه خودتان و یا شغل و افکار و یا احساسات

نوسان دار خود را محور اصلی زندگی خود قرار دهید، بر خداوند متکی خواهید شد.

اشخاص خود محور انسانهای غمگینی هستند. بعلاوه انسانهای غیر قابل اعتمادی نیز می باشند، زیرا فکر و اراده و احساسات بشر ارزش اعتماد کردن را ندارد. ما باید بنیادی دیگر و ضمانت و امنیت دیگری در زندگی داشته باشیم، هیچ امنیتی بالاتر از این نیست که خدا را نزد خود داشته باشیم. خدایی که نگهدارنده عهدی است که بنیاد تمام اعمال ما می باشد.

شما همکاران خدا هستید

چون ابرام نود و نه ساله بود خداوند بر ابرام ظاهر شده و گفت:

«من هستم خدای قادر مطلق پیش روی من بخرام و کامل شو و عهد خویش را در میان خود و تو خواهم بست و تو را بسیار بسیار کثیر خواهم گردانید» (پیدایش ۱۷: ۱-۲ و ۴)

خداوند خود را بر ابراهیم ظاهر نمود، زیرا خداوند قصد داشت تا تمام بشریت را برکت دهد. خداوند چنین کرد آنگاه فرمود «عهد خویش را با تو خواهم بست». هیچ چیزی بهتر و قدرتمند تر و پایدارتر از رابطه پیمانی نیست. خداوند مایل است که رابطه میان خود و انسان را مستحکم کند و برای انجام این عمل از عهد استفاده کرد. از طریق این عهد تمام برکاتی که خداوند برای بشریت در نظر گرفته است می تواند بر انسان فرو ریزد. آنچه در این جا راجع به آن صحبت می شود، آنچه‌ای است که خداوند می خواهد برای شما انجام بدهد و منظور تمایلات جسمانی، تمرد و یا افکار فاسد شما نیست بلکه موضوع اصلی شخصیت خدا و نقشه ها و

تصمیمات او می باشند. همه امور با خدای قادر مطلق آغاز شده و پایان می یابند. این خداوند است که در ترمیم رابطه خود با انسان پیش قدم شده تا برکاتی را که در انبار خود برای انسان ها دارد نشان داده و آنها را به طرزی کاملاً واقعی به ایشان تقدیم نماید. خداوند می خواهد خویشتن را همانگونه که هست نمایان ساخته و انسانرا در مقام همکاری قرار داده و تثبیت نماید.

خداوند هرگز به دید یک برده حقیر انسان را نگاه نکرده است. او فریاد نمی زند «اطاعت کن» و دماغتان را به خاک نمی مالد. خداوند به دنبال همکار می گردد و برای آنکه با او همکاری داشته باشیم می بایست از او اطاعت کرده و کاملاً تسلیم و وقف او بشویم. ولی این کار نباید به صورت تبعیتی کورکورانه انجام پذیرد. خداوند از آسمان نزول کرد تا راجع به داوری خود که می خواست بر صدوم و عموره بیاورد، خبر بدهد. خداوند قصد داشت که این دو شهر را محاکمه نماید ولی پیش از این می خواست نظر ابراهیم را نیز بداند ابراهیم دوست خدا بود و آنها با هم رفیق بودند.

رابطه ای که خداوند می خواهد با ما داشته باشد اینگونه است. ما فقط از طریق خون مسیح و موفقیتی که وی در جلجتا برای ما کسب کرده و بواسطه قیام او که سه روز بعد انجام گرفت قادر خواهیم بود چنین مشارکتی با خدا داشته باشیم. بر روی صلیب عیسا اقتدار ابلیس را بر انسانها در هم شکست تا ما بتوانیم کاملاً بدون هیچ کم و کاستی مجدداً با خداوند مصالحه نماییم، نه آنکه به درجه خداوندی برسیم بلکه تا با خداوند مشارکت داشته باشیم. خداوند می گوید «شما دوستان فرزندان و شریک و سفیران من هستید بیائید و با من کار کنید».

حاجات بی شمار

خداوند انسان را با نیازهای بسیاری که حتی در درک ما نمی گنجد خلق کرده است. انسان خواهان انواع مسرت ها و ارضا ها است. انسان به دوست، شادی، هدف، عشق، دارایی، خوارک، پوشاک، سرپناه، حمل و نقل، پول، و شغل نیاز دارد. انسان احتیاج دارد که از تجاوز، بیماری دزدی، بد رفتاری و مرگ ناگهانی در امان باشد؛ همچنین به نیرو و سلامتی، حیات، قدرت و قوه ابتکار نیز محتاج است. به امور دیگری هم چون راهنمایی، دانش، حکمت، توصیه و فصاحت نیز لازم دارد. داشتن چنین نیازهایی مایه تأسف نیست بلکه زمانی این امر موجب تأسف می گردد که برای ارضا این نیازهای خود، به عوض اینکه به خداوند رجوع نمایم به دنیا و سنن و یا تجربیات و روشن بینی خود مان روی می آوریم. تأسف بار ترین مصیبت انسان دنیا گرای و مذهب گرایی اوست. این دو وسیله صرفاً ابزاری در دستان شریر هستند که بوسیله آنها انسانرا فریب داده و به ارضا عمیق ترین نیازهای خود به دور از خداوند وا می دارد. لیکن نقشه خدا این بود که تمام این نیازها در او ارضا شوند. مزمور ۲۳ پیرامون این موضوع صحبت می کند که کمی جلوتر به این موضوع خواهیم پرداخت.

همه مسائل زندگی یا از این موضوع نشأت می گیرند که شما از نیازمند بودن خود آگاهی ندارید و یا از اینکه سعی می کنید نیازهای خود را به نحو اشتباهی برآورده سازید.

بعضی از افراد بر خلاف آنچه می کنند که خداوند به آنها گفته است. این نوع زندگی را زندگی متمرده می نامند.

خداوند نیازهای شما را میداند

اشخاصی که تلاش میکنند نیازهای خود را مستقل از خدا بر آورده سازند، سرانجام با مشکل بر می خورند. کتاب مقدس می گوید جمیع چشمه های من در توست. (مزمور ۸۷:۷)

گاهی ما بسیار کوله نظرانه می اندیشیم «چشمه، خواندن کتاب مقدس است. چشمه دعای من در خداست و چشمه حیات کلیسایی من نیز در خداست. در زمینه های دیگر من نیز همچون اشخاص دیگر هستم». اگر چنین طرز تفکری داشته باشیم هیچ تفاوتی با اشخاص دنیوی نخواهیم داشت.

در نتیجه چنین تفکری، همه اعمال و رفتار ما نیز همچون اشخاص دنیوی خواهد بود. به غیر از اینکه به کلیسا می رویم. این اراده خدا نیست، خداوند می خواهد که تمامی منابع تأمین کننده خود را در او بیابیم. چشمه، ارضا مابه واسطه نشستن پای تلویزیون در شب های جمعه و تماشای برنامه های مشکوک نیست؛ رضایت ما امری درونی است که در خداوند دریافت می شود.

گاهی اوقات مردم تا جای ممکن به گناه نزدیک می شوند. گناه همیشه پر از لذت جسمانی و میل باطنی و همواره مایه خوشی و رضایت ما را فراهم می کند. ولی خداوند می گوید «چیز بهتری وجود دارد بچشید و ببینید که من نیکو هستم». خداوند به خوبی واقف است که شما دارای حس ارضا هستید، او می داند که شما به همکاری با او و داشتن روابط توأم با محبت با دیگر افراد نیاز دارید، همچنین می داند که تنها بودن و منزوی شدن برای شما مفید نیست. خداوند نیازهای شما را می داند و او کسی است که نیازهای شما را ارضا خواهد نمود به او توکل نمایید.

شما به چه کسی توکل دارید؟

مشارکت شما با خداوند پیرامون حوزه ای که بر آن ایستاده اید شما را در شبهه و شک نگه می دارد. اگر چیزی هست که می تواند ما را به عنوان ایماندار شاد سازد کشف این حقیقت است که خداوند با ما وارد پیمانی شده است. خدا انسان نیست که دروغ بگوید و از بنی آدم نیست که به اراده خود تغییر بدهد. (اعداد ۲۳:۱۹)

درک این موضوع از اهمیت حیاتی برخوردار است. خداوند می گوید «شما می توانید بر من اعتماد نمایید» بعضی اشخاص می گویند که دچار «بحران بیداری روحانی» گشته ایم، ولی چنین نیست؛ آنچه که ما تجربه می کنیم بحران اعتماد است. بسیار ساده است اگر شما بر کلامی که خداوند را جع به خود گفته اعتماد نمائید آنگاه بیداری آغاز خواهد شد. اگر شما به این حد جسارت ندارید که بر خداوند اعتماد کنید آنگاه مجبور خواهید بود در عوض بر حساب بانکی، شغل و یا معلومات خود اتکا نمایید. این رویکرد بدین می ماند که بت هایی برای خود بر پا کرده و اعتماد خود را بر آنها بگذارید، لیکن آنها خدایان مستمند هستند و یا بنابر سخن ارمیای نبی: «زیرا قوم من... مرا که چشمه آب حیاتم ترک نموده و برای خود حوضها کنده اند یعنی حوضهای شکسته که آب را نگاه ندارد». (ارمیای ۲:۱۳) چشمه ای وجود دارد که از چشمه دنیوی نیکوتر است و از درون آن آب تازه و زنده می جوشد. اگر به نزد این چشمه بروید تمام نجاسات و خطایای شما را خواهد شست. از آن چشمه آبهای شادمانی را خواهید نوشید این چشمه را چشمه نجات می نامند.

خداوند شما را دوست دارد!

محکمترین بنیاد زندگی ایماندار آنست که خداوند در زمینه عهد خود نسبت به انسان کاملاً وفادار است و البته می بایست در ابتدا خود را وقف خدا نمائید. در مقایسه با محبت عظیمی که او نسبت به ما دارد محبت ما به او چندان به حساب نمی آید. سرسپردگی شما به خداوند مهم است ولی مهم تر از آن واکنش شما در قبال محبتی است که خداوند از طریق عهد خود به شما ابراز می کند. هر گاه مشکلات سر بلند می کنند آنگاه پایه های زندگی شما مشخص می گردند. این پایه ها می باید محکم و پایدار باشند.

برای درک حقیقتی که در بالا مطرح شد ناگزیر باید مفهوم رابطه مبتنی بر عهد برای شما مکشوف گردد. اگر وسعت عهد خدا را با خود درک کنید دیگر لزومی ندارد مأیوس شوید؛ مهم نیست چند مرتبه اشتباه کنید و یا چقدر امور را برهم بریزید زیرا هنوز قادر خواهید بود راهنمایی، مراقبت، محافظت و برکات خدا را دریافت کنید، این تماماً بخاطر عهدی است که خداوند با شما بسته است.

گاهی اوقات غرور ما باعث تمسخر ما می گردد. هر گاه اشتباهی از ما سر می زند و یا از مسیر منحرف می شویم با مقصر دانستن خداوند از خودمان محافظت می نماییم.

اگر به تیر چراغ برقی برخورد می کنیم فوراً لب بر شکایت گشوده خواهیم گفت: «چه کسی آنرا این جا نصب کرده است؟ خداوند به من گفت که باید از این مسیر بروم پس خودش هم باید برای این تیر چراغ

برق جوابگو باشد». ولی خداوند آن تیر را آنجا نصب نکرده بود و به هیچ عنوان قصد نداشت که شما با آن برخورد کنید همچنین هرگز نباید از خدا بپرسید که کجا غیبش زده است، خداوند هنوز هم همان جایی ایستاده که شما او را ترک کردید. چرا وقتی به زمین می خوریم به سختی حاضریم خود را فروتن سازیم؟ چون وقتی که بعد از این واقعه دیگران ملاقات می کنیم همیشه کسی هست که از ما بپرسد که چرا بر روی بینی ات چسب زخم زده ای و توضیح راجع به این حادثه بسیار شرم آور است. ولی نتیجه فروتنی آن است که تقصیر ها را به گردن گیرد و بگوئید که زمین خوردید سپس گرد و خاک را از خودتان بتکانید و مجدداً حمد کنان با خداوند سلوک نمایید. کتاب مقدس می گوید که اگر خود را فروتن سازیم خداوند ما را سرافراز خواهد نمود. (اول پطرس ۵:۶)

هرگاه دست به کارهای احمقانه ای زدید اگر خودتان را فروتن سازید آنگاه خداوند نسبت به شما امین خواهد بود. خداوند خدای عهد است و نمی تواند دروغگو باشد می توانید مطمئن باشید که خداوند وفادار خواهد بود او وعده داده و به عهد خود وفا خواهد کرد.

وعده پایدار

روح القدس می خواهد روحیه شکر گزار شما را نسبت به این حقیقت که خداوند وفادار و ثابت قدم است، بیدار کند. او کاملاً خودش را وقف شما کرده است. در عبرانیان وعده ای را که خداوند به ابراهیم داد با هم بخوانیم.

«زیرا وقتی که خدا به ابراهیم وعده داد چون به بزرگتر از خود قسم نتوانست خورد به خود قسم خورده گفت: «هر آینه من تو را برکت

عظیمی خواهم داد و تو را بی نهایت کثیر خواهم گردانید» و همچنین چون صبر کرده آن وعده را یافت زیرا مردم به آنکه بزرگتر است قسم خورده و نهایت هر مخاصمه ایشان قسم است تا اثبات شود». (عبرانیان ۱۳:۶-۱۶)

در زمانهای گذشته اشخاص در حضور خداوند قسم می خوردند تا صحت کلام خود را ثابت نمایند. آنها در خود ترس سالمی را نسبت به خدا احساس می کردند که به آنها گوشزد می کرد نام خدا را بی جهت نبرند؛ بنابراین هر گاه آنها جرأت کرده و در حضور خدا قسم می خوردند که چیزی حقیقت دارد طرف دیگر مخاصمه آنها باور کرده و به تمام بحث ها خاتمه می داد.

خداوند بزرگتر از خود را نداشت تا بر او قسم بخورد، بنابراین زمانی که همراه با وعده نزد ابراهیم آمد تا او را برکت بدهد بر کلام خود وعده ای نیز مزید کرد تا وعده را تحکیم بخشد.

عهد تا ابدالاباد

لاکن الان او خدمت نیکو تر یافته است به مقداری که توسط عهد نیکوتر نیز هست که بر وعده های نیکوتر مرتب است. (عبرانیان ۸:۶)

عهد قدیمی نیکو بود، لیکن عهد جدید نیکوتر است زیرا متوسط آن عیسا مسیح است. عهد جدید به بهای بیشتری برای خداوند تمام شد. عهد جدید بر وعده های نیکوتری مرتب گشته است و ضمانت معتبر تری دارد بعلاوه کلام او از دوام امر لاتغیر (اول وعده و سپس قسم تأثیری) که ممکن نیست خدا در مورد آنها دروغ گوید (عبرانیان ۶:۱۸)، ساخته شده است.

تنها حمله شریک که امروز بر خداوند صورت می گیرد، آنست که ایمانداران و بی ایمانان متفقاً بر این عقیده اند که خداوند کلام خود را نگاه نمی دارد. ولی خداوند خدای عهد بوده و نمی تواند دروغ بگوید او وعده های خود را نگاه می دارد زیرا ذاتاً امین بوده و خدای عهد نگهداری است. این بدان معناست که اگر بی ایمان شویم، او امین می ماند زیرا خود را انکار نمی تواند نمود. (۲ تیماتئوس ۲:۱۳) خداوند فرموده است. «هر آنچه داریم و هر آنچه که قادر به انجام آن هستیم و همه وجود خود را به شما داده ام همه این ها را به صورت عهدی به شما سپرده ام عهدی که دو شریک با هم متفق شده و یکی می گردند».

عهد معنای گسترده ای دارد مسأله تنها این نیست که دو نفر شریک بر سر انجام کاری و یا پیمودن مسیری با هم موافقت بکنند یا نکنند. بلکه عهد به این معنا است که دو شریک از طریق خون، سرسپردگی شخصی، برکت و شراکت طرفین در دارایی، یکی می گردند.

بعلاوه عهد نسل به نسل اعتبار دارد. عهد خون چیزی بیش از مطالعه کتاب مقدس یا گذراندن دروس در مدرسه کتاب مقدس است. عهد خون مهمترین چیزی است که خداوند تاکنون منعقد کرده و این عهد می بایست برای ما مکاشفه شود و طرز زندگی ما باشد.

خداوند می خواهد شما را برکت بدهد.

روح القدس از شما می خواهد که همه اموری را که خداوند از طریق عهد در اختیاران گذارده را درک کنید. او می خواهد که شما دولت بی قیاس فیض او و قدرت و برکتی را که به شما داده است ببینید. هر گاه چشمانتان باز شد ناشکری و گناه از زندگیتان محو خواهند شد. آن برق

ظاهری و آن تیرگی درونیتان ناپدید شده و شما اصیل می گردید، در درون شما چیزی شکل می گیرد که نمی توانید از آن چشم بپوشید.

هر گاه دشمن بر اینکه آیا شما پاسخ هایتان را خواهید یافت یا خیر پرده هائی از شک و تردید می کشد باید بدانید که برکت در راه است. شما بواسطت خون بره که عهد تازه را مهر تأیید زده و با کلام شهادت خود که از امین بودن خدا خبر می دهد بر ابلیس غالب می آید (مکاشفه ۱۲:۱۱). آنگاه حیات روحانی شما تنها مبتنی بر تجربه ای عاطفی در یک جلسه کلیسایی و یا کتاب خاصی که خوانده اید نخواهد بود. بلکه بر جایگاه و مقامی که در عهد تازه یعنی در عیسا مسیح دارید استوار خواهد گشت. به شما این حق اعطا شده که در پیش روی خدا بایستید، خدایی که شما را از چاه بیرون کشیده و پاهایتان را بر صخره می گذارد. سرودی در دهان شماست و شما می سزایید «هللویا خداوند چه نیکوست برای من!» خدا از اینکه به جهت شما خدای عهد و پیمان است بسیار خشنود است. او می خواهد شما را برکت دهد و نیازهایتان را بر آورده سازد.

خداوند شبان نیکوی شماست

خداوند شبان من است محتاج به هیچ چیز نخواهم بود در مرتعهای سبز مرا می خواباند نزد آبهای راحت مرا رهبری می کند. جان مرا بر می گرداند و به خاطر نام وی به راههای عدالت هدایت می نماید چون در وادی سایه موت نیز راه روم از بدی نخواهم ترسید زیرا تو با من هستی عصا چوبدستی تو مرا تسلی خواهد داد. سفره ای برای من به حضور دشمنانم می گسترانی سر مرا به روغن تدهین کرده ای و کاسه ام لبریز شده است. هر آینه نیکویی و رحمت تمام ایام عمر در پی من خواهد بود و در خانه خداوند ساکن خواهم بود تا ابد الابد (مزمور ۲۳).

اشتیاق قلبی خدا آن است که شما را در تمام راههایتان مسرور و خشنود ببیند؛ آنگاه شما نیز همچون داود خواهید گفت «خداوند شبان من است محتاج به هیچ چیز نخواهم بود». این مزمور یکی از باشکوه ترین مزامیر است. بسیاری از ایمانداران در آن وجد می نمایند در حالی که بسیاری دیگر به ندرت حتی آنرا می خوانند. بیایید با هم گاهی دقیق تر به سخنان مزمور ۲۳ داشته باشیم:

خداوند شبان من است محتاج به هیچ چیز ...

ذات خدا چنین نیست که چیزی را از شما باز پس بگیرد و یا شما را از داشتن آن محروم نماید. شکر بخاطر عهدهی که خداوند با شما منعقد کرده است. خداوند اطمینان حاصل کرده که برکات خریداری شده با خون مسیح در دسترس شما قرار گرفته و شما در هیچ موردی در مضیقه نباشید نه در روح نه در جان نه در جسم.

...در مرتعهای سبز مرا می خواباند. نزد آبهای راحت مرا رهبری می کند. جان مرا بر می گرداند.

در روح القدس آرامی ابدی حکمفرماست و خداوند از شما می خواهد که از این آرامی لذت ببرید. اگر شما تشنه هستید خداوند نهر های آب برایتان مهیا دارد. خداوند همیشه می خواهد جان شما را تازه کرده و بر گرداند.

...به خاطر نام خود به راههای عدالت هدایت می نماید...

پر واضح است که شما راه صحیح را انتخاب کرده اید و هر گونه عقیده مخالف دیگری چیزی جز دروغ محض نیست. اشتیاق قلبی شما از جانب خداوند است و به تمامی جوانب زندگیتان مربوط می گردد. خداوند پدر شماست و از اینکه می بیند فرزندانش در هر کاری که انجام می دهند سلامت و راضی و خشنود و موفق هستند شادی می کند.

مزمور ۲۳ با این عبارت ادامه می دهد و به خاطر نام خود... به خاطر کدام نام؟ خدای تدارک بیننده، خدایی که وراى نیازهای ماست «خداوند شبان ما»، خداوند شفا دهنده ما. خداوند به خاطر نام خود به راههای عدالت هدایتتان می نماید. یوحنا ۸:۱۵ می گوید «جلال پدر من آشکار می شود به اینکه میوه بسیار بیاورید و شاگرد من بشوید». خداوند زمانی جلال می یابد که شما در طریق او سلوک می نمایید و آنچه را که مایه خشنودی او می گردد بعمل آورده و در تمام امور موفق و کامیاب می شوید.

نیکویی خدا دلها را مجذوب می کند

چون در وادی سایه موت نیز راه روم از بدی نخواهم ترسید. زیرا تو با من هستی؛ عصا و چوبدستی تو مرا تسلی خواهد داد...

سایه چه می تواند با شما بکند؟ هیچ گاه از سایه هراسان مباشید. حتی اگر از وادی می گذارید که سایه موت آنرا پوشانده لازم نیست از چیزی بترسید. شما کسی را می شناسید که نیش موت را در هم شکست قدرت موت شکسته شده هاست. عیسا در درون شما زنده است و شریعت روح حیات در مسیح، شما را از شریعت گناه و موت آزاد گردانید. (رومیان ۲:۸)

در اشعیا ۱۷:۵۴ خداوند چنین می گوید هر آلتی که به ضد تو ساخته شود پیش نخواهد برد...

وادی محلی است در بین دو تپه و یا دو کوه، هر گاه عیسا راجع به کوه صحبت می کرد گفت که ما باید آنها را به دریا بیافکنیم، ولی ابتدا باید بر ترسی که از سایه آنها داریم غلبه کنیم. چه در حال استراحت در مرتعهای سبز باشیم و یا چه در حین گذر از وادی سایه موت خدا با ماست.

سفره ای برای من به حضور دشمنانم می گسترانی سر مرا به روغن تدهین کرده ای و کاسه ام لبریز شده است...

خواست خدا آنست که همه چیز به شما بدهد آنهم در ملأ عام و در مقابل دیدگان دشمنان. حیات وافر خدا در همه جا عمل می کند نه فقط در آسمان و یا در جلسات کلیسایی، این حیات در دنیا نیز عمل می کند و قرار نیست که از آن چیزی کاسته شود، زیرا این حیات باعث سرور شما می گردد. هر چه از سفره ای که خداوند برایتان گسترانیده است بیشتر

بخورید، حسادت افراد دیگر بیشتر بر انگیخته می شود و هر چه حسادتشان بیشتر شد بیشتر متوجه می شوند که چیزی را از دست داده اند. هر گاه جلال نیکویی خدا بر ما باشد مردم می بینند که ما چه چیزی نزد خود داریم و آنها هر چه بیشتر به سوی خدا کشیده می شوند. جای تعجب نیست که چرا شریر سعی می کند شما را بفریبد و اجازه ندهد از برکاتی که خداوند برایتان مهیا کرده نصیبی ببرید. اگر آنچه را که خداوند به شما تقدیم می کند نپذیرید جلال خدا آنطور که خودش معین فرموده در زندگی شما مشهود نخواهد شد.

هر آینه نیکویی

هر آینه نیکویی و رحمت تمام ایام عمرم در پی من خواهد بود و در خانه خداوند ساکن خواهم بود تا ابدالابد.

ایمانداران در نقاط مختلف جهان بارها و بارها این آیه را مطالعه کرده اند ولی با این وجود هرگز آنرا کاملاً درک نکرده اند. فقط نیکویی از جانب خداوند می آید این یک قطعه شعر و یا ضرب المثل زیبایی نیست که آنرا گلدوزی و روی دیوار خانه تان آویزان کنید این یک حقیقت است. اینها سخنان عهد خدا با ما می باشند. عبرانیان ۱۳: ۵-۶ چنین می گوید: ... زیرا او گفته است: «تو را هرگز رها نکنم و تو را ترک نخواهم نمود» بنابراین ما با دلیری تمام می گوییم «خداوند مدد کننده من است و ترسان نخواهم بود انسان به من چه می کند؟» آنچه که در مزمو ۲۳ خواندیم همه سخنان خود خدا هستند بنابراین شما می توانید با دلیری بگویید *خداوند شبان من است محتاج به همه چیز نخواهم بود!*

مجموع آنچه گفته شد، ایمان ما را تشکیل می دهد. شما همان چیزی را می گوید که خدا گفته است و از آن شرمسار نیستید. اگر خداوند می گوید که می خواهد به خادمین خود احسان نماید شما مطمئن هستید که خداوند این کار را انجام خواهد داد بنابراین شما این نیکویی را دریافت خواهید کرد. هر آینه نیکویی، رحمت، برکات حیات وافر و موفقیت تمام ایام عمرتان در پی شما خواهد بود، چرا؟ زیرا خداوند شبان نیکوی شماست و شما از عقب او می روید محتاج به هیچ چیزی نخواهید بود.